

**Radio
muziek!**

Radio muziek!

(Alle 25 goed!)

FRANK POLLET

© 2014, Frank Pollet
Cover & vormgeving: Jeroen Bernaer
Omslagfoto auteur: Gerbrand Van Uytvanck

RadioMuziek! is een uitgave van www.scriptomanen.org

Printing On Demand (POD) via Bookaholics.nl
Contact: info@inter-actief.be

ISBN 9789462544673

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Music is the can opener of the soul.

HENRY MILLER

Das wichtigste in der Musik steht nicht in den Noten.

GUSTAV MAHLER

Nostalgie is goed voor oudjes die vinden dat het vroeger allemaal beter was. Maar er is slechts één weg en dat is de weg vooruit.

Na vier jaar notenleer wist ik ongeveer waar de fa op de notenbalk stond. Als er tenminste een sol sleutel aan de hand was. Maar veel verder ben ik nooit geraakt, en tegenwoordig is mijn muzieknotenkennis zoals die van de Franse taal: beschamend onbestaand. Geen oefening, geen baard, geen kunst.

Als ik van zes kon ik perfect Dave Berry's precieuze microfoonmanipulaties imiteren. Een bobijn van mijn moeders naaimachine liet ik achter mijn rug verdwijnen, en weer verschijnen. En wellicht was het Engels waarmee ik *This strange effect* lippte zo straf als mijn momentane Frans. Ik was zes en het woord playbackshow moest nog uitgevonden worden; mijn vader was een fan van Will Tura en mijn moeder hield van Rudolf Schock. De eerste witte Philips pick-up in onze woonkamer diende dan ook om operetteplaten en zwarte schijven van Vlaamse zangers mee af te spelen. Tot ik mijn eerste eigen platen kocht. In de grootste platenzaak van Sint-Niklaas: Willy Hermans. Ik had gespaard en gespaard en kon kort na elkaar *Fireball* van Deep Purple en *Every picture tells a story* van Rod Stewart kopen. Tot grote ergernis van mijn ouders want die vonden Deep Purple alleen maar klereherrie en Rod Stewart schuurpapier. Ik moest vooral onthouden dat je een volumeknop ook naar links kon draaien.

Aangezien mijn budget aanvankelijk erg begrensd was, moest elke plaat die ik kocht de juiste zijn. Ik heb dan ook vele uren gekoptelefoond doorgebracht bij *zeg-maar-Willy-tegen-Hermans*, dé platenzaak van Sint-Niklaas, zodat, wanneer ik weer eens genoeg gespaard had voor een langspeler, ik precies wist wat ik wilde kopen. Op deze manier bouwde ik een kleine collectie op waarin niet één miskoop zat. Nu, zo'n 40 jaar later, bezit ik nog steeds die eerste LP's, en kan ik nog steeds perfect duiden waarom ik elke schijf heb aangeschaft. De eerste onnozele aankopen komen uit de tijd dat ik een programma op Radio FM Stekene presenteerde en ik *bijkans* wekelijks nood aan vers vinyl had. Muziek moest er op dat moment alleen maar zijn. Ik had immers een radioprogramma én luisteraars.

Maar ach, vinyl is iets voor ouwe zakken met een achteruitkijkspiegel, streamen is de nieuwe code. Ik ben gewoon zot van muziek. Dus wil ik ook op de wekker muziek (en het nieuws van Radio 1) kunnen beluisteren. Toen mijn ongelofeloos wettige en minstens zo trouwe echtgenote Moniek en ik in 2008 opnieuw in Puyvelde gingen wonen, in een stalen kot met beperkte gsm- en radio-ontvangst, bleek onze wekkerradio geen andere zenders dan Radio Nostalgie te kunnen ontvangen. Radio Nostalgie, begot. Ik heb het een paar ochtenden geprobeerd me te laten wekken door alleen maar die deuntjes uit de oude doos, maar bij het opstaan voelde ik me met de klap een halve eeuw te oud voor mijn leeftijd. En dat wil inmiddels wat zeggen.

In de wetenschap dat er voor alles een oplossing bestaat en dat wie zoekt ook vindt, heb ik gezocht. En gevonden.

Wist ik veel dat de oplossing voor mijn wekkerradioprobleem er één was die mijn leven zou veranderen...

(WORDT VERVOLGD...)